

ภาคผนวก
ตัวอย่างรายงานวิจัยเกี่ยวกับการประเมินผลการสอน

ประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ตามความเห็นของ นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

Student Rating of Instructors' Effectiveness in
Teaching at Ramkhamhaeng University

เตือนใจ เกตุษา¹

Tuanjai Ketsa

ABSTRACT

The study was aimed to evaluate the effectiveness of teaching efficiency of Ramkhamhaeng University instructors in five areas: 1) preparing course outline and evaluation, 2) technique of teaching, 3) responsibility in teaching, 4) relationship between instructors and students and 5) content.

Fifty-three courses were first randomly selected from courses offered in second semester of academic year 1982, and 3,171 students were randomly selected from those attended those 53 courses.

The instrument used in this study was a questionnaire concerning the effectiveness of instruction. There were 32 questionnaire items. The reliability of this questionnaire was 0.89.

It was **found** that the teaching efficiency in all five areas of Ramkhamhaeng University instructors were at the good level.

The analysis showed that there was significant difference in teaching efficiency among instructors in seven faculties but there was no significant difference in teaching efficiency between instructors who taught courses for freshmen and those who taught courses for sophomore or higher levels.

Further analyses done to compare student rating of instructor effectiveness in teaching showed that first year students rated instructor effectiveness higher than those who enrolled more than four years. It was also found that students who expected to get G grade in the final examination rated instructor effectiveness in teaching higher than students who expected to get P grade or F grade.

¹ภาควิชาการทดสอบและวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะประเมินประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์ตามความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ทั้งในด้านการเตรียมการสอน และการวัดผลความสามารถในการสอน ความรับผิดชอบในการสอน ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา และด้านเนื้อหาวิชา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยถูกเลือกมาแบบสุ่มจากนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง และวิชาที่เปิดสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2525 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามีจำนวน 3,171 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่างวิชามีจำนวน 53 วิชา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์จำนวน 32 ข้อ แบบสอบถามนี้มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.89

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงเห็นว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีประสิทธิภาพในการสอนอยู่ในเกณฑ์ดี ทั้งทางด้านการเตรียมการสอนและการวัดผลด้านความสามารถในการสอน ด้านความรับผิดชอบในการสอน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาและด้านเนื้อหาวิชา

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว พบว่าอาจารย์ที่สอนแต่ละคณะมีประสิทธิภาพในการสอนแตกต่างกัน ส่วนอาจารย์ที่สอนวิชาปีที่ 1 กับอาจารย์ที่สอนวิชาที่กำหนดให้นักศึกษาปีอื่น ๆ เรียนมีประสิทธิภาพในการสอนไม่แตกต่างกัน

ในการวิเคราะห์เพิ่มเติมเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์ พบว่านักศึกษาปีที่ 1 ประเมินประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์สูงกว่านักศึกษาที่เรียนมาแล้วตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และนักศึกษาที่คาดหวังว่าจะได้เกรด จี (G) ประเมินประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์สูงกว่านักศึกษาที่คาดว่าจะได้เกรด พี (P) หรือเกรด เอฟ (F)

บทนำ

คำนำ

การที่มหาวิทยาลัยจะผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพดีได้นั้น การสอนของอาจารย์จะต้องมีประสิทธิภาพ ทบวงมหาวิทยาลัยได้เล็งเห็นความสำคัญของการส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย จึงได้จัดสรรงบประมาณจากโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยเพื่อสนับสนุนให้เกิดกิจกรรมในระดับมหาวิทยาลัย ระดับระหว่างมหาวิทยาลัย และในระดับทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จากปรากฏการณ์นี้จึงได้มีการแสดงออกถึงความต้องการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ในรูปแบบของความคิดเห็นในที่ประชุมทุกระดับทำให้มหาวิทยาลัยหลายแห่ง เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เริ่มตอบสนองต่อความต้องการนี้ในรูปแบบต่าง ๆ กัน จึงน่าจะได้มีการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่ออาจารย์และผู้บริหารจะได้นำข้อมูลที่จะได้จากการวิจัยนี้ไปใช้เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ อันจะนำมาสู่การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพในที่สุด

วัตถุประสงค์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาสิ่งต่อไปนี้

1. เพื่อสำรวจดูว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีประสิทธิภาพในการสอนเพียงใด
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์แต่ละคณะ
3. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์ที่สอนวิชาที่กำหนดให้นักศึกษาแต่ละชั้นปีเรียน
4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาแต่ละชั้นปีเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์
5. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์ของนักศึกษาซึ่งคาดหวังผลการเรียนแตกต่างกัน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. คณะ

- 1) ความหมาย หมายถึงคณะต่าง ๆ 7 คณะในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งได้แก่
- 1) คณะนิติศาสตร์ 2) คณะมนุษยศาสตร์ 3) คณะวิทยาศาสตร์ 4) คณะเศรษฐศาสตร์ 5) คณะศึกษาศาสตร์ 6) คณะบริหารธุรกิจ และ 7) คณะรัฐศาสตร์

2) การให้บริการทางวิชาการ คณะแต่ละคณะจะให้บริการทางวิชาการในสาขาวิชาที่คณะรับผิดชอบกับนักศึกษาทั้งมหาวิทยาลัย มิใช่ให้บริการเฉพาะนักศึกษาที่สังกัดคณะนั้น ๆ

2. วิชา หมายถึงวิชาต่าง ๆ ที่กำหนดให้นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงเรียนแยกเป็น 4 กลุ่ม คือ

1) วิชาปีที่ 1 ได้แก่วิชาพื้นฐานทั่วไป ซึ่งเป็นวิชาที่นักศึกษาปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงจะต้องเรียน วิชาปีที่ 1 จะขึ้นต้นด้วยรหัสหมายเลข 1

2) วิชาปีที่ 2 ได้แก่วิชาที่กำหนดให้นักศึกษาปีที่ 2 เรียน จะขึ้นต้นด้วยรหัสหมายเลข 2

3) วิชาปีที่ 3 ได้แก่วิชาที่กำหนดให้นักศึกษาปีที่ 3 เรียน จะขึ้นต้นด้วยรหัสหมายเลข 3

4) วิชาปีที่ 4 ได้แก่วิชาที่กำหนดให้นักศึกษาปีที่ 4 เรียน จะขึ้นต้นด้วยรหัสหมายเลข 4

3. เนื้อหาวิชา หมายถึง ความน่าสนใจ ความยากง่าย ความต่อเนื่อง และความเหมาะสมกับระยะเวลาที่กำหนดให้เรียนของวิชานั้น ๆ

4. อาจารย์ หมายถึงผู้ที่ทำงานประจำในคณะต่าง ๆ แต่ทำหน้าที่สอนวิชาต่าง ๆ ให้กับนักศึกษาทั้งในคณะที่ตนทำงานอยู่ และนักศึกษาจากคณะอื่น ๆ

5. นักศึกษา หมายถึงนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีเวลามาเข้าเรียนตั้งแต่ 70% ขึ้นไปของเวลาเรียนทั้งหมด นักศึกษาที่ทำหน้าที่ประเมินผลการสอนของอาจารย์มิได้แยกเป็นคณะ เพราะในแต่ละวิชาจะมีนักศึกษาหลายคณะเรียนอยู่ร่วมกัน

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง และวิชาที่เปิดสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2525 จากประชากรดังกล่าวผู้วิจัยได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างมาทำการวิจัยจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สามารถนำมาใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาจำนวน 3,171 คน
2. กลุ่มตัวอย่างวิชาจำนวน 53 วิชา

วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. วิชาที่ขึ้นต้นด้วยรหัสหมายเลข 1 (วิชาพื้นฐานทั่วไป) ซึ่งแยกออกเป็น 4 สาขา คือ สาขาคณิต-วิทยาศาสตร์ สาขาภาษาศาสตร์ สาขาสังคมศาสตร์ และสาขามนุษยศาสตร์ ได้ทำการสุ่มสาขาละ 5 วิชา รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างเฉพาะวิชาที่มีรหัสขึ้นต้นด้วยเลข 1 จำนวน 20 วิชา

2. วิชาที่มีรหัสขึ้นต้นด้วยเลข 2 ขึ้นไป ใช้วิธีสุ่มแบบแยกคณะ สุ่มมาคณะละ 5 วิชา รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างเฉพาะวิชาที่มีรหัสขึ้นต้นด้วยเลข 2 ขึ้นไป 35 วิชา รวมเป็นวิชาที่สุ่มมาทั้งหมด 55 วิชา

3. ในกรณีที่ไมอาจใช้วิชาที่สุ่มขึ้นมาเป็นกลุ่มตัวอย่างได้ ทั้งนี้อาจมีสาเหตุเนื่องมาจากอาจารย์ผู้สอนวิชานั้น ๆ ไม่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล หรือไม่สามารถหาห้องเรียนวิชานั้น ๆ พบ ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเพิ่มเติมอีก โดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย และเนื่องจากการรวบรวมข้อมูลนี้กระทำการก่อนเสร็จสิ้นการสอนของภาคเรียนประมาณ 3 อาทิตย์ ซึ่งอยู่ระหว่างวันที่ 18 มกราคม 2526 ถึงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2526 จึงทำให้ไม่สามารถสุ่มเพิ่มเติมได้ครบจำนวนวิชาที่คาดหวังไว้ ดังนั้นจึงสามารถประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ได้เพียง 53 วิชา ซึ่งในจำนวน 53 วิชานี้แยกเป็นวิชาที่เปิดสอนสำหรับนักศึกษาปีที่ 1 (วิชาพื้นฐาน) 20 วิชา วิชาที่เปิดสอนสำหรับนักศึกษาปีอื่น ๆ 33 วิชา และใน 33 วิชานี้ แยกเป็นวิชาที่เปิดสอนสำหรับนักศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 วิชา วิชาที่เปิดสอนสำหรับนักศึกษาปีที่ 3 จำนวน 14 วิชา และวิชาที่เปิดสอนสำหรับนักศึกษาปีที่ 4 จำนวน 9 วิชา

4. สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษานั้น ถ้าวิชาใดมีนักศึกษาเข้าเรียนเกินกว่า 100 คน สุ่มมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง 125 คน แต่ถ้าวิชาใดมีนักศึกษาเข้าเรียนน้อยกว่า 100 คน จะใช้จำนวนนักศึกษาทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์ จำนวน 32 ข้อ โดยแยกองค์ประกอบที่จะถามออกเป็น 5 ด้าน คือ 1) ด้านการเตรียมการสอน และการวัดผล 2) ด้านความสามารถในการสอน 3) ด้านความรับผิดชอบในการสอน 4) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา และ 5) ด้านเนื้อหาวิชา

แบบสอบถามนี้เป็นคำถามแบบลิเคอร์ทสเกล 5 ระดับ มีความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha Reliability) ทั้งฉบับ 0.89

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดกระทำที่สถาบันคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Sciences) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบแบบที (t-test) วิเคราะห์ความแปรปรวน และการทดสอบโดยวิธีของเชฟเฟย์ (Scheffe's technique) ถ้าพบความมีนัยสำคัญของการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ผล

1. ประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง ทั้งทางด้านการเตรียมการสอนและการวัดผล ด้านความสามารถในการสอน ด้านความรับผิดชอบในการสอน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา และด้านเนื้อหาวิชา อยู่ในระดับดี
2. อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ และคณะนิติศาสตร์ มีประสิทธิภาพด้านการเตรียมการสอนและการวัดผล สูงกว่าอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ และคณะบริหารธุรกิจ ส่วนอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ มีประสิทธิภาพด้านการเตรียมการสอนและการวัดผลไม่แตกต่างจากคณะอื่น ๆ
3. อาจารย์คณะนิติศาสตร์ มีประสิทธิภาพด้านความสามารถในการสอนสูงกว่าคณะอื่น ๆ ยกเว้นคณะศึกษาศาสตร์
4. อาจารย์คณะนิติศาสตร์ มีประสิทธิภาพด้านความรับผิดชอบในการสอนสูงกว่าอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ ส่วนอาจารย์คณะอื่น ๆ ที่เหลือ มีความรับผิดชอบในการสอนไม่แตกต่างกัน
5. อาจารย์คณะนิติศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับนักศึกษาดีกว่าอาจารย์คณะรัฐศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ และคณะมนุษยศาสตร์ แต่ไม่แตกต่างจากคณะศึกษาศาสตร์และคณะเศรษฐศาสตร์
6. อาจารย์คณะนิติศาสตร์ มีประสิทธิภาพในการสอนด้านเนื้อหาวิชาสูงกว่าอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ และคณะวิทยาศาสตร์ แต่ไม่แตกต่างจากอาจารย์คณะรัฐศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และคณะเศรษฐศาสตร์
7. อาจารย์คณะนิติศาสตร์ มีประสิทธิภาพในการสอนรวมทุกด้านสูงกว่าอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ และคณะบริหารธุรกิจ แต่ไม่แตกต่างจากคณะรัฐศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์
8. อาจารย์ที่สอนวิชาปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 มีประสิทธิภาพด้านการเตรียมการสอนและการวัดผลไม่แตกต่างกัน
9. อาจารย์ที่สอนวิชาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพด้านความสามารถในการสอนต่ำกว่า อาจารย์ที่สอนวิชาปีที่ 1, 3 และปีที่ 4
10. อาจารย์ที่สอนวิชาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพด้านความรับผิดชอบในการสอนสูงกว่าอาจารย์ที่สอนวิชาปีที่ 1 และปีที่ 2 แต่ไม่แตกต่างจากอาจารย์ที่สอนวิชาปีที่ 4
11. อาจารย์ที่สอนวิชาปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 มีประสิทธิภาพด้านความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาไม่แตกต่างกัน

12. อาจารย์ที่สอนวิชาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพในการสอนด้านเนื้อหาวิชาสูงกว่า อาจารย์ที่สอนวิชาปีที่ 2 แต่ไม่แตกต่างจากอาจารย์ที่สอนวิชาปีที่ 1 และปีที่ 3
13. ประสิทธิภาพในการสอนรวมทุกด้านของอาจารย์ที่สอนวิชาปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 ไม่แตกต่างกัน
14. นักศึกษาปีที่ 1 ประเมินประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์สูงกว่านักศึกษาที่เรียนมาแล้วตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป
15. นักศึกษาที่คาดหวังว่าจะได้เกรด จี (G) ประเมินประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์สูงกว่านักศึกษาที่คาดหวังว่าจะได้เกรด พี (P) หรือเกรด เอฟ (F)

วิจารณ์และข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย แสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความเห็นว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีประสิทธิภาพการสอน โดยส่วนรวมอยู่ในระดับดี แต่อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการสอนของอาจารย์บางประการ ดังนี้

1. อาจารย์ไม่ค่อยบอกเกณฑ์การประเมินผลให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า
2. ในเวลาสอนอาจารย์ไม่ค่อยตั้งปัญหาให้นักศึกษาคิด
3. อาจารย์ใช้อุปกรณ์การสอนน้อยมาก
4. อาจารย์ไม่ค่อยมีการสอนชดเชยในกรณีทิ้งการสอน
5. อาจารย์ไม่ค่อยเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้พบนอกเวลาเรียนเพื่อซักถามปัญหา

ปัญหาทั้ง 5 ประการที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เป็นปัญหาที่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยหรืออาจารย์ผู้สอนควรหาทางปรับปรุงแก้ไข หรือหาทางขจัดปัญหาให้หมดไปเพื่อให้การสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

ผลจากการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่านักศึกษายังมีความเห็นว่าอาจารย์บางคณะมีประสิทธิภาพในการสอนบางด้าน อยู่ในระดับต่ำกว่าคณะอื่น ดังนั้น ผู้บริหารมหาวิทยาลัยควรจะศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้อาจารย์บางคณะมีประสิทธิภาพในการสอนต่ำกว่าคณะอื่น เพื่อจะได้หาทางแก้ไขปรับปรุงประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกัน

เนื่องจากผลของการวิจัยแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ที่สอนวิชาปีที่ 1 ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานทั่วไป มีประสิทธิภาพในการสอนไม่แตกต่างจาก อาจารย์ที่สอนวิชาปีที่ 2 ถึงปีที่ 4 แสดงว่าอาจารย์ที่สอนวิชาพื้นฐานซึ่งใช้ห้องเรียนขนาดใหญ่ มีนักศึกษาเรียนเป็นจำนวนมากและอาจารย์ที่สอนวิชาที่มีจำนวนนักศึกษาเรียนเป็นจำนวนน้อยกว่ามีประสิทธิภาพในการสอนอยู่ในเกณฑ์ดีเท่าเทียมกัน

เนื่องจากนักศึกษาปีที่ 1 ประเมินประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์สูงกว่านักศึกษาที่เรียนมาแล้วตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป แสดงว่านักศึกษาที่เพิ่งเข้ามาเรียนยังมีความคิดเห็นต่อการสอนของอาจารย์ในทิศทางที่เป็นบวกมากกว่านักศึกษาที่เรียนไม่สำเร็จภายในระยะ 4 ปี ส่วนนักศึกษาที่คาดหวังจะได้เกรด จี ประเมินประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์สูงกว่า นักศึกษาที่คาดหวังว่าจะได้เกรด พี หรือ เอ็ฟ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่คาดว่าจะได้เกรด จี เป็นนักศึกษาที่เรียนอยู่ในเกณฑ์ดี จึงสามารถเข้าใจสิ่งที่อาจารย์สอนในชั้นเรียนดีกว่ากลุ่มที่คาดว่าจะได้เกรดอื่น ๆ จึงทำให้ประเมินประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์สูงกว่ากลุ่มที่คาดว่าจะได้เกรดต่ำกว่าเกรด จี

เอกสารอ้างอิง

- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ "มโนทัศน์ของการประเมินการสอนและแนวทางในการประเมินการสอน"
ในการประเมินการสอนในระดับอุดมศึกษา รายงานการประชุมเชิงปฏิบัติการ จุฬาลง-
กรณ์มหาวิทยาลัย. 2525.
- แสง จันทร์งาม "วิธีสอนตามแนวพุทธศาสตร์" ในศึกษาศาสตร์ตามแนวพุทธศาสตร์ภาคที่ 2.
ระบบการเรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษา-
ธิการ 2526.
- อุทุมพร ทองอุไทย การประเมินอาจารย์ : วิจัยและเครื่องมือ สมานมิตรการพิมพ์ 2523.
- Borich, G.D. and S.K. Madden. *Evaluating Classroom Instruction : A Sourcebook of Instru-
ments*. Addison-Wesley Publishing Company, Inc.. 1977.
- Cohen, P.A. and W.J. McKeachie. "The Role of Colleagues in the Evaluation of College-
Teaching." *Improving College and University Teaching*. 28 (1980) : 147-154.
- Eble, K.E. *Professors as Teachers*. San Francisco : Jossey-Bass Pub., 1972.
- Millman, J. *Handbook of Teacher Evaluation*. Sage Publications, Inc., 1981.
- Mohan, and R.E. Hull. *Teaching Effectiveness : Its Meaning, Assessment and Improvement*.
Englewood Cliffs, 1975.
- Ryans, D.G. *Characteristics of Teachers*. Delhi: Sterling Pub., 1969.
- Winters, R. and G. Graeber *Evaluation-Handbook*. East Lansing Public Schools, 1979.
- Wittrock, M.C. and D.E. Wiley. *The Evaluation of Instruction : Issues and Problems*. Holt,
Rinehart and Winston, Inc., 1970.
- Wotrubo, T.R. and P.L. Wright. "How to Develop a Teacher Rating Instrument." *Journal of
Higher Education*. XLVI (November-December 1975) : 633-663.
- Yonge, G.D. and J.N. Sassonrate. "Student Personality Correlates of Teacher Ratings."
Journal of Educational Psychology. 55 (January 1969) : 44-52.